

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ
ТЕХНОЛОГІЙ

ТЕЗИ

**ТЕОРЕТИЧНОГО СЕМІНАРУ КАФЕДРИ
ЕКОНОМІКИ ПРОМИСЛОВОСТІ ЗА ТЕМОЮ
«РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ В
УМОВАХ СИСТЕМНОГО ГЛОБАЛЬНОГО ВИКЛИКУ
2020 РОКУ: УРОКИ ДЛЯ УКРАЇНИ»**

27.04–30.04.2020 РОКУ

м. Одеса

**Ощепков О.П., к.е.н., доц.,
Магденко С.О., ст. викладач**

Питання формування інноваційного розвитку в умовах виходу з кризи

Сучасний стан економіки країн передбачає переформування формату їх розвитку. Процес глобалізації не повинен знищувати національну ідентичність економік і соціального розвитку окремих країн. Але, в той же час, інтеграційні процеси втягують окремі країни в єдиний світовий господарський простір з формуванням єдиного механізму взаємодії.

В умовах такої жорсткої конкуренції, обмеженості власних ресурсів підприємств, необхідна інша парадигма стратегічного розвитку, в тому числі зміни в формуванні та заміщенні власного капіталу з метою ефективного його використання. Мова йде про те, щоб структура власного капіталу включала в додатковий капітал – елемент інноваційного фонду, як частина прибутку, яка не підлягає оподаткуванню й спрямована на цільове використання, на інновацію продукту, техніки, технології, організації виробництва і управління.

Тобто треба включити стимулюючу функцію оподаткування, як це було в 90-і роки минулого століття, коли на підприємствах формувался інноваційний фонд і витрачались він міг тільки за цільовим призначенням. Але облік його треба вести на окремому субрахунку. Другий елемент в структурі власного капіталу – це резервний або страховий фонд, вимоги до якого прописані в статутах підприємств і закріплені на законодавчому рівні, але більшість підприємств його ігнорують, особливо така ситуація склалася в харчовій промисловості.

Правила гри повинні бути, з одного боку, однаковими для всіх гравців ринку, суб'єктів підприємницької діяльності – юридичних осіб. З іншого боку, з обов'язкової диференціацією, відповідно до масштабності певного гравця. Тобто вимоги до великих підприємств не можуть бути такими ж, як до середніх або малих [1].

Одним з питань щодо стійкості фінансового стану підприємств та його інноваційного розвитку є оптимізація структури капіталу, тобто таке співвідношення між власним та позиковим капіталом, щоб підприємства мали змогу раціонально використовувати власний капітал та мали доступ до «дешевих» кредитів з урахуванням інфляційного очікування [2].

Тільки комплексний підхід до питань інноваційного розвитку підприємства, галузі і економіки в цілому може надати країні можливості наповнення внутрішнього ринку товарами і виходу на зовнішній ринок з конкурентоспроможною продукцією, що є запорукою подолання кризи.

Література

1. Грицино О.М., Бусленко В.В. Оптимізація структури капіталу підприємств України [Електронний ресурс]. Режим доступу:

<https://ir.kneu.edu.ua/bitstream/handle/2010/22869/77-7.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

2. Смолій Л.В., Ревуцька В.О. Забезпечення стійкого фінансового стану переробних підприємств АПК на основі оптимізації структури капіталу [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://pev.kpu.zp.ua/journals/2019/3_14_uk/49.pdf

Петков О.І., аспірант

Досвід зарубіжних країн щодо антикризового регулювання економіки

Сучасна економічна та соціальна ситуація у світі спричинила певний економічний колапс. Режим карантину зупинив світову економіку у всіх її проявах, як на державному так і на глобальному рівні. І от саме зараз є доречним вираз «виживає сильніший». В цих умовах ключовим є саме внутрішня діяльність країни, адже міжнародні відносини звелися майже до нуля. Україна не є виключенням. Незважаючи на досить значну фінансову підтримку ЄС, саме правильна економічна та соціальна політика дозволить вивести країну з кризового стану. Більшість розвинених країн мають гарний досвід антикризового регулювання і можуть стати прикладом для України.

Найбільш доцільним буде розглянути світовий досвід виходу з кризи 2008–2009 року, яка мала досить глибокий характер. Однією з перших країн, яка зазнала впливу стала США. Антикризове державне регулювання економіки цієї країни базувалося на таких принципах:

- підприємницька діяльність доступна кожному громадянину;
- можливість безперешкодного переміщення фінансових і матеріальних ресурсів з одного сектора економіки в інший;
- стабілізація фінансової системи та дозвіл на вивіз капіталу.

Сполучені Штати Америки реалізують політику антикризового управління через вдосконалення законодавства в частині зайнятості, особливо для молоді, розробку регіональних структурних програм.. У процесі реалізації програм передбачені: прискорення фінансування державою будівельних робіт; збільшення зайнятості в державному секторі; наростання розмірів і тривалості виплат з безробіття; професійне навчання в приватному і державному секторах; забезпечення молоді робочими місцями [1, С. 43].

Вивчаючи досвід Європейського Союзу, можна відмітити, що антикризове регулювання економіки спрямоване на стимулювання діяльності конкретних компаній. Тільки приватний бізнес може сприяти розвитку депресивних регіонів за допомогою створення підприємств передових галузей.

Показовим в реалізації антикризових заходів є досвід Великобританії і Франції. Ці країни являються представниками двох моделей антикризового регулювання економіки: англійської та континентальної. Англійська модель характеризується незначною часткою державного сектора в економіці,